

Rozważania: 5 niedziela okresu zwykłego (rok A)

Rozważanie na piątą niedzielę okresu zwykłego. Poruszane tematy to: troszczyć się o najbardziej potrzebujących; Bóg rozpala światło w naszym życiu, abyśmy je mogli ofiarowywać innym; wyjść naprzeciw światu.

- Troszczyć się o najbardziej potrzebujących;
- Bóg rozpala światło w naszym życiu, abyśmy je mogli ofiarowywać innym;
- Wyjść naprzeciw światu.

WIELU BOHATERÓW PISMA ŚWIĘTEGO zachęca ludzi do troski o najsłabszych. „Dzielić swój chleb z głodnym – mówi Izajasz – wprowadzić w dom biednych tułaczy, nagiego, którego ujrzysz, przyodziać” (Iz 58,7); dzielić się pożywieniem, dać schronienie, zapewnić odzienie. Bóg, poprzez proroka, wskazuje te trzy gesty, które pozwalają zaspokoić najbardziej podstawowe potrzeby człowieka: odzyskanie sił dzięki pożywieniu, poczucie bycia chcianym w jakimś miejscu oraz życie z godnością dzieci Bożych.

Pismo Święte wielokrotnie przypomina nam, że Bóg liczy na naszą kreatywność w pomaganiu tym, którzy sami nie są w stanie zaspokoić tych potrzeb. Gdy Jezus zobaczył głodny tłum, nie przedstawił uczniom szczegółowego

planu rozwiązania problemu, lecz powiedział im: „Wy dajcie im jeść” (Łk 9,13). To była Jego jedyna wskazówka. Chciał, aby apostołowie sami wymyślili sposób, wykorzystując własne talenty, i aby postarali się sami znaleźć potrzebne środki. I choć owoc ich wysiłków był niewystarczający – „Mamy tylko pięć chlebów i dwie ryby” (Łk 9,13) – ostatecznie wszyscy zostali nakarmieni.

Jezus nadal dokonuje podobnych cudów, gdy ofiarujemy pomoc osobie potrzebującej. Prawdopodobnie nie zawsze pomnoży liczbę chlebów, ale dokona większego cudu: wprowadzi światło w życie tej osoby. To znaczy, zaspokoi nie tylko głód materialny, lecz także duchowy – najgłębsze potrzeby: bycia kochanym, wysłuchanym, posiadania kogoś bliskiego. „Jeśli podasz twój chleb zgłodniałemu – kontynuuje prorok – i nakarmisz duszę przygnębiałą,

wówczas twe światło zabłyśnie w ciemnościach, a twoja ciemność stanie się południem” (Iz 58,10). Dzięki materialnym środkom, które możemy ofiarować, przekazujemy światło Boga. Poprzez chleb i odzienie druga osoba dostrzeże, że jest dla kogoś ważna i że ktoś słyszy jej wołanie: „Wtedy zawołasz, a Pan odpowie,

wezwiesz pomocy, a On [rzeknie]: "Oto jestem!"” (Iz 58,9).

PSALMISTA TAK OPISUJE człowieka uważnego na potrzeby bliźnich: „Serce jego stateczne lękać się nie będzie, aż z góry spojrzy na swych przeciwników. Rozdaje - obdarza ubogich, sprawiedliwość jego będzie trwała zawsze; potęga jego wzmoże się ze sławą” (Ps 111,8–10). Dodaje, że nic nie będzie w stanie wzbudzić w

nim lęku, ponieważ „zaufał Panu”. Taka postawa wypływa z przekonania, że to Bóg działa – że to On rozpała światło w naszym życiu, abyśmy mogli je ofiarować innym.

Postawa ta jest zgodna z doświadczeniem własnej słabości. Święty Paweł, który nieustrudzenie działał na rzecz chrześcijan swoich czasów, opowiada, że gdy przybył do Koryntu, stanął przed nimi „w słabości i w bojaźni, i z wielkim drżeniem”. Wyjaśnia, że jego nauczanie nie opierało się na jego własnych zdolnościach perswazji, „lecz było ukazywaniem ducha i mocy, aby wiara wasza opierała się nie na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej” (1 Kor 2,1–4). Kondycja fizyczna i psychiczna św. Pawła sprawiała, że Koryntianie zrozumieli, iż to, czego słuchają, pochodzi od Boga.

„Nie może się ukryć miasto położone na górze – mówi Jezus w Kazaniu na Górze – Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu” (Mt 5,14–15). Bóg oświeca nasze życie – także nasze cienie – właśnie po to, by Jego światło dotarło do wszystkich. Gdy, podobnie jak św. Paweł, doświadczamy trudności tej misji, pociechą będzie świadomość, że „nawet jedna iskierka światła, jeden jasny punkcik, wystarcza, by oświetlić tłum”^[1].

ŚWIĘTY JOSEMARÍA WIELOKROTNIE przypominał, że „nasza godność dzieci Bożych prowadzi nas — podkreślam — do podtrzymywania ducha kontemplacyjnego pośród wszystkich działań ludzkich, by być światłem, solą i zaczynem dzięki modlitwie, dzięki umartwieniu,

dzięki kulturze religijnej i zawodowej — urzeczywistniając ten program: im głębiej tkwimy w świecie, tym bardziej mamy należeć do Boga”^[2]. Świat nie jest przeszkodą w spotkaniu z Panem, lecz wręcz przeciwnie. Jest miejscem, w którym chrześcijanie, zjednoczeni z Bogiem, poprzez swoją obecność i czyny przyczyniają się do tego, by wszyscy ludzie Go poznali. Jak sól nadają nowy smak rzeczywistościom ziemskim. Jak światło szerzą w ciemnościach „miłość Boga – prawdziwą mądrość, która nadaje sens istnieniu i działaniu ludzi”^[3].

„Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? (...) Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze” (Mt 5,13–14). Te słowa pokazują, że uczniowie nie mogą pozostać bierni; nie mogą być solą ani światłem, jeśli nie mają kontaktu ze światem. „Mamy zatem

zadanie i odpowiedzialność za otrzymany dar: światła wiary, które jest w nas za pośrednictwem Chrystusa i poprzez działanie Ducha Świętego, nie powinniśmy zatrzymywać tak, jakby było naszą własnością”^[4]. Bóg łagodnie lecz wytrwale puka do drzwi naszego serca, aby napełnić je swoim światłem i swoją mocą oraz by przekazywać tę miłość innym – każdemu według jego potrzeb.

Gdy Jezus rozpoczyna swoją publiczną działalność, Maryja zdaje się zajmować dyskretną, drugoplanową rolę. Nie oznacza to jednak, że była nieobecna. Nie wygłaszała wielkich przemówień ani nie podejmowała nadzwyczajnych działań, lecz jej matczyne serce było uważne na Syna i apostołów. A gdy nadeszła godzina Męki, jej obecność pod krzyżem była jedną z największych pociech, jakie otrzymał Jezus. Możemy prosić Boga, abyśmy –

jak nasza Matka – potrafili także wnosić pocieszenie, smak i światło, w życie tych, którzy są blisko nas.

[1] Św. Josemaría, *Creceer para adentro*, nr 261.

[2] Św. Josemaría, *Kuźnia*, nr 740.

[3] Benedykt XVI, *Anioł Pański*, 6-II-2011.

[4] Franciszek, *Anioł Pański*, 5-II-2017.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-niedziela-5-tygodnia-okresu-zwyklego-rok-a/>
(05-04-2026)